

Resolució 1019/2021, de 18 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 878/2021

Administració reclamada: Ajuntament de Castellar del Vallès

Informació reclamada: Còpia del plànol de delimitació de les franges de seguretat per a la prevenció d'incendis.

Sentit de la Resolució: Desistiment

Resum: L'article 33.2 RGAIP disposa que la Comissió pot inadmetre la reclamació si no compleix amb els requisits fixats i la persona reclamant, previ requeriment per a fer-ho, no esmena la reclamació dins del termini general establert a la legislació de procediment administratiu, en l'article 68.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), de deu dies. Dels antecedents es desprèn que la persona reclamant no ha esmenat la seva reclamació en el termini concedit, motiu pel qual d'acord amb l'article 68.1 LPAC, és procedent tenir-la per desistida i finalitzar aquest procediment per aquesta causa.

Paraules clau: Ajuntament. Urbanisme. Prevenció d'incendis. Reclamació contra lliurament parcial. Esmena. Manca d'esmena. Desistiment.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 20 de setembre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 878/2021, presentada contra l'Ajuntament de Castellar del Vallès, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 7 de desembre de 2020 la persona reclamant presenta una instància l'Ajuntament de Castellar del Vallès on posa de manifest el següent: "El ayuntamiento de Castellar del Vallès viene cobrando para realizar servicios de mantenimiento de la franja de seguridad para la prevención de incendios a través de TASAS establecidas por la ley 5/2003 de 22 de Abril. En dicha ley y en su reglamento 123/2003 de 14 de junio especifican una serie de condiciones para realizar dichos trabajos, como deben ser realizados y la existencia obligada de un plano que delimita las urbanizaciones, con una serie de requisitos establecidos en dicho plano." A continuació sol·licita còpia de l'esmentat plànol previst a l'article 4 del Decret 123/2005, de 14 de juny.

3. La Reclamació presentada el 20 de setembre de 2021 indica que l'Ajuntament de Castellar del Vallès hauria facilitat informació incomplerta.
4. El 5 d'octubre de 2021 la GAIP requereix a la persona reclamant que esmeni la documentació de la reclamació aportant la còpia de la resposta municipal obtinguda.
5. El 6 d'octubre de 2021 la persona reclamant aporta un correu electrònic de l'Ajuntament de Castellar del Vallès que recull: "Ens posem en contacte amb vostè en relació a la notificació rebuda, on constava l'enllaç a la informació que ens sol·licitava. Comentar-li que l'enllaç és correcte [...]".
6. El 8 d'octubre de 2021 la GAIP notifica a la persona reclamant un segon requeriment d'esmena en el que es posa de manifest que la informació aportada resulta insuficient per a determinar l'admissibilitat a tràmit de la Reclamació atès que, aparentment, es tractaria de comunicacions posteriors a la notificació de la resolució de la sol·licitud d'accés a informació, dirigides a procurar el lliurament de la informació estimada. Per aquest motiu, la GAIP reitera la necessitat d'esmenar la reclamació aportant totes les comunicacions i/o notificacions de l'Ajuntament de Castellar rebudes en resposta a la sol·licitud, o bé manifestar de forma inequívoca que no s'ha rebut cap més resposta de l'Ajuntament de Castellar del Vallès, concedint un termini de 10 dies per a fer-ho, amb l'avertiment que si no ho fa s'entendrà desistida la Reclamació, d'acord amb les previsions de l'article 68.1 de la Llei 39/2015 del procediment administratiu comú, LPAC. Transcorregut el termini concedit, la persona reclamant no ha esmenat la reclamació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació adreçada a una administració de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG (article 3.1.a)

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Desistiment

L'article 33.2 RGAIP disposa que la Comissió pot inadmetre la reclamació si no compleix amb els requisits fixats si la persona reclamant, previ requeriment per a fer-ho, no esmena la reclamació dins del termini general establert a la legislació de procediment administratiu, en l'article 68.1 de la llei

39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), de deu dies.

Dels antecedents es desprèn que la persona reclamant no ha esmenat la seva reclamació en el termini concedit, motiu pel qual d'acord amb l'article 68.1 LPAC, és procedent tenir-la per desistida i finalitzar aquest procediment per aquesta causa.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 18 de novembre de 2021, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 878/2021 per desistiment presumpte de la persona reclamant, que no formalitzat l'esmena requerida, i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.